

Milá Julie,

začala bych asi tím, že se jmenuji Šárka a žiji v 21. století. V naší době je vše úplně jinak, než to bylo v té vaší. Časy se mění a podle mého názoru se změnily hodně.

Třeba, jak Ti tvá matka možná i trochu vyčítala, že jsi ve svém věku, čtrnácti letech, ještě stále neprovdána a nemáš žádné děti. Přičemž Ti také říkala, že ostatní dívky v Tvém věku mají už toto všechno za sebou. To dnes je to všechno hodně posunuté. Vdávat a ženit se v normálním případě smí až od osmnácti let a někteří lidé nemají děti třeba ani ve dvaceti letech.

O tobě a Romeovi si nic špatného nemyslím. Jen bych něco málo věcí pozměnila či Vám v něčem poradila. Váš příběh je velmi krásný a romantický. Láska na první pohled i to, jak jste se měli moc rádi. Ale právě chybami, které jste podle mě udělali, to asi skončilo, tak jak to skončilo, a to Vaší smrtí. Kdybyste přišli na nějaké rozumné řešení, které se domnívám, že se vymyslet dá vždy, tak by to mohlo mít šťastný konec.

Vím, že ve Vaší době to fungovalo úplně jinak než v té naší, ale určitě by se řešení našlo. Museli jste vědět, že se na každou lež nebo přetvářku vždy přijde. Mohli jste to nějak řešit. Vaše řešení, které jste spolu s farářem vymysleli, mi přišlo hloupé a já bych se asi takto nikdy nerozhodla. I když vše je možné.

Jinak jste byli velmi krásný a sympatický pár, kterému bych přála jen to nejlepší. Takže v závěru mi Vás bylo velmi líto. Byl to opravdu smutný příběh jedné velké lásky a dvou milých lidí.

Doufám, že tam, kde jste teď, je Vám dobře.

S pozdravem Šárka